

ת"פ (נתניה) 19287-02-23 - מדינת ישראל נ' אור אסבג

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 19287-02-23 מדינת ישראל נ' אסבג

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

בעניין:

המאשימה מדינת ישראל

יחידת תביעות שלוחת נתניה

ע"י ב"כ עוה"ד

אור אסבג

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד אורן ברקן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות כדלקמן: תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה סתם בן זוג, (2 עבירות) לפי סעיף 379 + 382(ב) לחוק העונשין ואיומים (2 עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. כחלק מהסדר הטיעון התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם נסיבות ביצוע העבירות ולהעביר המלצותיו לבית המשפט. בד בבד, לבקשת המאשימה התבקש הממונה על עבודות השירות לחוות דעתו ביחס להתאמתו של הנאשם לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

3. עתה מונחים בפני בית המשפט שני תסקירי מבחן, בסופם נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית שיקומית, אלא שהמליץ על ענישה שתשקף לנאשם את חומרת מעשיו לצד מאסר מותנה. במקביל, מצא הממונה על עבודות השירות כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות אך במגבלות.

4. הצדדים לא הגיעו לכדי הסכמה באשר לעונש שראוי שיוטל על הנאשם וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו.

5. לציין כי לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הגישה ההגנה לתיק בית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית מיום 14.8.2024 (להלן: חוות הדעת הפרטית) ובסופה המלצה לשיקום במסגרת בית מאזן. בהתאם, ביקשה ההגנה כי טרם ינתן גזר הדין יתאפשר לנאשם למצות הליך זה. המאשימה התנגדה, וכפי שנראה בהמשך, בצדק.

כתב האישום המתוקן - אוחז בחובו 5 אישומים.

6. לפי האישום הראשון כשישה חודשים עובר ליום 21.12.2022 במועד שאינו ידוע למאשימה, בבית הורי הנאשם, שם התגוררו הנאשם ובת זוגו (להלן: המתלוננת), סטר הנאשם למתלוננת בעקבות הודעה שנשלחה לטלפון הנייד שלה.

7. לפי האישום השני - בתאריך 1.3.2022 בשעה 13:10 שלח הנאשם הודעה למתלוננת ודרש לראות מה היא לובשת. בהמשך שלח הנאשם למתלוננת הודעת SMS ובה כתב: "אני אהרוג אותך".

8. לפי האישום השלישי - כשבוע וחצי עובר למועד הקבוע באישום 1 בתאריך ובשעה שאינם ידועים לקח הנאשם את הטלפון של המתלוננת והחל לעיין בתוכנו. משהבחינה המתלוננת כי הנאשם מתעצבן, היא ניסתה להתרחק ממנו. בתגובה, אמר לה הנאשם "איפה את חושבת שאת הולכת" ודחף אותה לכיוון הקיר באמצעות ידיו עד שנהדפה לכיוון הקיר.

9. לפי האישום הרביעי - בתאריך 20.4.2022 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, נטל הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת ועיין בו ללא הסכמתה. באותן הנסיבות ניגש הנאשם למתלוננת אשר ישבה על המיטה, אחז בצווארה באמצעות ידיו וחנק אותה עד שהתקשתה לנשום. בהמשך היכה אותה באמצעות ידיו בגופה. עקב כך, נגרמה למתלוננת חבלות של ממש ברגל וביד בדמות סימנים אדומים.

10. לפי האישום החמישי - בתאריך 10.6.2022 בשעה שאינה ידועה במדויק, ביקשה המתלוננת מהנאשם לנסוע לאשדוד לחברה, הנאשם סירב. כאשר יצאה המתלוננת ונסעה לאשדוד, התקשר הנאשם אל המתלוננת מספר פעמים ואמר לה לחזור מיד הביתה. בהמשך שלח הנאשם למתלוננת הודעת SMS וכתב "בנדר, אני הורג אותך".

תסקירי מבחן

תסקיר מיום 3.3.2024 (להלן: התסקיר הראשון)

11. הנאשם יליד 23 רווק מתגורר בבית הוריו בנתניה, עובד מזה כ- 5 שנים בעסק המשפחתי בתחום התאורה. הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות. בהיותו בן 12 אובחן עם בעיות קשר וריכוז ונטל טיפול תרופתי עד סיום לימודיו. בגיל המתאים מסר כי התגייס לשירות צבאי אך לאחר כארבעה חודשים קיבל פטור כאשר התקשה להתייחס לנסיבותיו. לאחר מכן, החל לעבוד עם אביו בעסק משפחתי בתחום התאורה.

12. הנאשם תיאר מערכת משפחתית נורמטיבית ומגובשת. באשר למערכת היחסים הזוגית - מסר הנאשם כי הכיר את המתלוננת, ילידת בלגיה, שהגיעה לארץ להתגייס, במסגרת בילוי חברתי. את תחילת הקשר תיאר הנאשם כמיטיבי במהלכו נהגו לבלות יחד ובהמשך, כך לדבריו, החל לקנא כאשר בילתה זמן עם אחרים, לבדוק את שיחותיה וכן להעיר לגבי לבושה. כן תיאר כי כאשר לא הסכימה עם אופן התנהלותו כלפיה, כשביטאה את מורת רוחה אודות התנהלותו, נהג כלפיה באלימות פיזית. לדבריו, החליטה שלא להתגייס וחזרה לבלגיה, מאז לא היה ביניהם קשר למעט פנייה שלה אליו ברשתות החברתיות, אליה לא הגיב.

13. באשר לביצוע העבירות - הנאשם קיבל אחריות והביע חרטה בגינן. לדבריו, במהלך שנת הזוגיות נהג לבדוק את הטלפון הנייד של המתלוננת וכשהבחין בהודעות עם אחרים, פעל באלימות מילולית ופיזית. הנאשם תיאר מערכת יחסים אשר אופיינה בקשיי וויסות ולדבריו רגשות מועצמים כלפי

המתלוננת אותם לא חווה במערכות יחסים אחרות, אשר השפיעו על יכולתו להתנהל באופן שקול ומתון לפי תפיסתו. הנאשם הצר על התנהלותו, הביע אמפטיה כלפי המתלוננת והפגיעה הפיזית והנפשית בה. שלל שימוש בחומרים פסיכאוקטיביים.

14. ניסיון שירות המבחן לשוחח עם המתלוננת, אשר חזרה להתגורר בבלגיה, לא צלח. עם זאת, ועל אף שלא הייתה בפני שירות המבחן תמונה מלאה, להתרשמותו, גדל הנאשם בסביבה משפחתית תומכת ויציבה, בעוד שהקשר הזוגי אופיין בדפוסי קנאה ואלימות פיזית ומילולית, וניכר כי במצבי תסכול ודחק, מגיב הנאשם באופן אלים ומתקשה לפנות לגורמי תמיכה.

15. שירות המבחן לקח בחשבון את גורמי הסיכון להישנות עבירות וגורמי הסיכוי לשיקום תוך בדיקת פרמטרים הקשורים באישות הנאשם, תפקודו, דפוסי ניהול קשרים בינאישיים, מאפייני העבירות והעדר היסטוריה עבריינית. בין גורמי הסיכון התייחס שירות המבחן להתנהלות הנאשם בעת ביצוע העבירות, אימפולסיביות ותוקפנות, הדינמיקה הזוגית שאופיינה באלימות מילולית, פיזית ולדפוסי הקנאה. להערכתם, עשוי הנאשם לפעול באופן אלים לצורך השגת רצונותיו במצבי דחק ומשבר. בין גורמי הסיכוי לשיקום, לקח בחשבון שירות המבחן את תפקודו התקין של הנאשם, קבלת האחריות, הבעת אמפטיה, העדר עבר פלילי ורצון להשתלב בטיפול.

16. לאור נזקקות טיפולית בתחום האלימות במשפחה, וצורך להעמיק בנסיבות העומדות ברקע למעשיו, ולאפשר לנאשם לפתח יכולות מיטיביות להתמודדות עם מצבי משבר וקונפליקטים לצד רכישת מיומנויות לוויסות כעסים, הופנה הנאשם למרכז לשלום המשפחה בנתניה, אך טרם עבר ראיון קבלה. לכן המליץ שירות המבחן על דחייה בת 4 חודשים במהלכה תבחן מידת היראתו של הנאשם לטיפול ושיתוף הפעולה.

תסקיר מבחן מיום 7.7.2024 (להלן: תסקיר משלים)

17. שירות המבחן עידכן כי במהלך תקופת הדחייה עמד בקשר עם הנאשם וכן עם גורמי הקבלה במרכז לשלום המשפחה בנתניה. הנאשם שיתף כי ממשיך לעבוד בעסק המשפחתי בתחום התאורה, לדבריו אינו מצוי בקשר עם המתלוננת ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. ביום 4.4.2024 הגיע הנאשם לפגישת איבחון במרכז לשלום המשפחה בנתניה. גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם מאופיין בדפוסי אלימות אשר באים לידי ביטוי בתחומים שונים בחייו, בין היתר אלימות כללית ולא בהכרח בתחום האלימות הזוגית, ולאור כך הציעו לו להשתלב בקבוצה ייעודית המתמקדת בתחום הוויסות במרכז. הנאשם הביע התנגדות.

18. שירות המבחן יצר קשר עם הנאשם על מנת להבין את התנגדותו לטיפול ולערוך ניסיון נוסף, לבחון ולהעמיק בדרכיו אולם הנאשם מסר כי חזר בו מהחלטתו לערוך ניסיון טיפולי ובעיתוי הנוכחי אינו מעוניין להשתלב בטיפול כלל.

19. שירות המבחן שב ובחן גורמי סיכוי וסיכון. בין גורמי הסיכון לקח בחשבון את התנהלות הנאשם בעת ביצוע העבירות, האימפולסיביות והתוקפנות כמו גם הדינמיקה הזוגית שאופיינה באלימות מילולית, פיסית ודפוסי קנאה. שירות המבחן שב וציין התרשמותו לפיה הנאשם עשוי לפעול באופן אלים לצורך השגת רצונותיו במצבי משבר ודחק כמו גם התנגדותו לטיפול. בין גורמי סיכוי הביא בחשבון את היציבות התעסוקתית והעדר הסתבכות נוספת עם החוק.

20. משכך, ולאור התנגדות הנאשם להשתלב בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה אשר תשקף לנאשם את חומרת מעשיו לצד מאסר מותנה.

חוות הדעת הפרטית

21. הנאשם רווק, אינו מוכר למערכת הפסיכיאטרית, צורך קנאביס רפואי ללא רישיון. שירת בצבא 3 חודשים ושחרר בגין בעיות התנהגות. הופנה לבדיקה בשל מצב רוח ירוד, התפרצויות זעם וחוסר סבלנות, חוסר אנרגיה ומוטיבציה וכן בעיות בשינה ותיאבון ירוד. ללא מחשבות אובדניות. הפסיכיאטר התרשם כי מדובר בנאשם אשר סובל ממצב דיכאוני ובעיות התנהגות וכן קיים רושם לקווי אישיות מקולסטר B. בסופה של חוות הדעת הומלץ על טיפול תרופתי ושיקום במסגרת בית מאזן.

טיעוני הצדדים לעונש

22. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה וכן זכותה לשלווה ולתחושת ביטחון. בסקירת נסיבות ביצוע העבירה הפנתה המאשימה לריבוי המקרים המאופיינים בבריונות ואימפולסיביות, והדגישה החומרה היתרה הגלומה באישום השלישי עת חנק הנאשם את המתלוננת, גרם לחבלותיה כמשתקף בתמונות החבלה (טעמ/1). משכך, ומכיוון שתופעת האלימות במשפחה מחייבת את הרתעת הרבים והיחיד, ובהתבסס על פסקי דין המשקפים לדעתה מדיניות הענישה המקובלת, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה אחד בגין חמשת האישומים ולהעמידו על 12-24 חודשים.

23. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם זקפה המאשימה לזכות הנאשם את גילו ונסיבותיו האישיות, ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי כמו גם העובדה כי זהו לו המעמד המשפטי הראשון. כן התייחסה המאשימה לנתונים המעוררים דאגה כעולה מתסקירי המבחן ודפוסי אלימות שאינם בהכרח בתחום הזוגי, והעדרו של אופק שיקומי. משכך, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה, הוא 14 חודשי מאסר ורכיבים נוספים.

24. ב"כ הנאשם לא חלק על הפגיעה בערכים המוגנים, או על המתחם לו עתרה המאשימה, ומיקד טיעוניו בנסיבות המצדיקות לטעמו התחשבות בגזירת הדין, למרות שהנאשם אינו מעוניין בטיפול, ולמרות שהתמונה המצטיירת מתסקיר שירות המבחן מעוררת דאגה. בתוך כך הפנה לגילו של הנאשם ונסיבותיו האישיות, ההודאה ולקייחת האחריות, המאמצים שמשקיע בתחום התעסוקתי כמו גם העובדה שהמתלוננת עזבה את הארץ לפני חודשים רבים ואין בין השניים כל קשר כיום. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובת הנאשם את אי השתלבותו בטיפול והסביר זאת בקושי אובייקטיבי והמחויבות של הנאשם לעסק המשפחתי, לאחר שאביו חלה (טעמ/1). משכך, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי בא כוחו, הוא מאסר על תנאי.

25. הנאשם ניצל את זכותו למסירת דבר אחרון ואמר את הדברים הבאים: " אני מצטער, אני יודע שיש לי בעיה ואני מטפל בה. יש לי בעיה של עצבים, אי נוחות במצבי לחץ. אני בטוח שזה לא מקרה שיחזור על עצמו, לקחתי לתשומת ליבי את הטיפול של הנושא הזה. אני עובד בעסק של המשפחה, כל יום אני בעסק מהבוקר משעה 8 בבוקר עד 17.00. חוץ מזה אני עוזר בבית במה שצריך. בעסק יש עובדים. בסביבות 8,10 עובדים. מדובר בעסק בתחום החשמל והתאורה כל היום יש הזמנות וחלוקה. הרבה דברים לטפל שם ולעשות".

דיון והכרעה

26. אפתח פרק זה ואומר כי עתירתם המשותפת של הצדדים לקבוע מתחם ענישה לכלל המעשים המתוארים בכתב האישום, מקובלת עליי. על אף שהמעשים התרחשו במועדים שונים הם בעלי אופי דומה וכוונת כלפי המתלוננת- בת הזוג. לנוכח הזיקה בין המעשים יש לראות בהם אירוע עברייני אחד תוך התחשבות, לצורך קביעת גבולות המתחם, במספר המעשים העבריינים המרכיבים את אותו "אירוע" ובמובן זה, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים, משווה לו מידה נוספת של חומרה. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי טעם לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

קביעת מתחם העונש ההולם

27. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה ותוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

28. הנאשם במעשיו פגע בבת זוגו, בזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלמות גופה, ובטחונה והפר את זכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון. הפגיעה התרחשה ברוב המקרים בדל"ת אמות הבית, במקום שבו התגוררו בני הזוג ותחת עיניהם הפקוחות של הורי הנאשם. המעשים בוצעו במועדים שונים במהלך מספר חודשים והפגיעה במתלוננת בכל אחד מהמעשים הייתה בעוצמה שונה.

29. לנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו, אך הוא התקשה לווסת את תגובותיו, נתקף בהתקפי קנאה, דרש לדעת עם מי המתלוננת מדברת, ביקש להצר את צעדיה, וכשלא עשתה כדברו, הפר את האמון ששרר ביניהם, השתמש בכוח הזרוע ונקט בלשון מאיימת ומפחידה.

30. העובדה כי האיומים נשלחו בהודעות כתובות, אינה מפחיתה מחומרתם, מדובר באמירות שמתייחסות באופן מפורש לנטילת חייה של המתלוננת באם לא תעשה כרצונו.

31. האלימות היא מגוונת, מעבר לאיומים, סטר הנאשם למתלוננת, דחף אותה לכיוון הקיר והחמיר לעשות עת חנק אותה, הקשה עליה לנשום ואף גרם לחבלות בדמות סימנים אדומים, במקומות שונים בגוף. למרבה המזל, לא נדרשה מעורבות רפואית, אך פוטנציאל הנזק הוא רב.

32. עוד נזכיר כי הפגיעה אינה מתמצה בתחושות הכאב הפיזי, הפגיעה בתחושת הביטחון והמוגנות, שהיא נסתרת מהעין לעיתים חמורה מהסימנים שנותרים על גופן של קורבנות אלימות במשפחה. אין להקל ראש, גם לא בעבירות המסווגות כפחות חמורות מאחרות כגון דחיפה, שכן לעיתים עבירות כגון אלו מהוות תמרור אזהרה מפני ביצוען של עבירות אלימות חמורות בהרבה (ע"פ 10756/04 אזולאי נ' מדינת ישראל (7.7.2005)).

33. למרבה הצער, אין מדובר במקרה חריג ויוצא דופן, אלימות במשפחה היא בעיה חברתית אקוטית ובעלת פנים רבות. אלימות זו חוצה מגדרים, מעמדות ופוגעת ללא הבדל בשכבות שונות באוכלוסייה.

תופעה פסולה זו שהפכה להיות חזון נפרץ במחוזותינו גובה מחיר כבד מקורבנות העבירה. לכן, תפקידו של בית המשפט במאבק בתופעה הוא בהטלת עונשים מרתיעים, על מנת להעביר מסר, הן לעברין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאלים ולחברה כולה, כי אין החברה סבלנית להתנהגויות מעין אלה. ראו מיני רבים ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019) וכן ע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021) בו נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

34. באשר למדיניות הענישה הנהוגה המהווה כלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. בעבירות מסוג זה, אפשר למצוא מנעד של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כמובן בנסיבות המעשה והעושה.

35. חלק מהמקרים שיובאו להלן, חמורים מענייננו וחלקם פחות, הדבר כמובן נלקח בחשבון ובהתאם מבוצעות ההתאמות הנדרשות. חרף חוסר הזהות בין המקרים אפשר להבחין כי על רקע התגברות מעשי האלימות נגד נשים והמחיר הכבד שמשלמות נפגעות העבירה, ניכרת מגמת החמרה ברורה בענישה, גם כאשר מדובר בנאשמים נעדרים עבר פלילי ובפרט נעדרים אופק שיקומי. ראו: רע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2022)-הוצג על ידי המאשימה; רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - (אירוע יחיד); רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016); עפ"ג (מרכז) 38706-12-21 סבתהו נ' מדינת ישראל (7.3.2022); עפ"ג 63660-03-22 שגית לוי נ' מדינת ישראל (20.6.2022); ע"פ 45513-05-22 מרמלשטיין נ' מדינת ישראל (30.10.2023); ע"פ 1616-12-20 (מחוזי מרכז) פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021); עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020); עפ"ג (מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020); ת"פ 28041-02-22 מדינת ישראל נ' רונן בן נעים (12.7.2022) - הוצג על ידי המאשימה ואינו תומך בעתירתה לקבוע מתחם 24-12 חודשים; ת"פ 28285-02-19 מדינת ישראל מ' פלוני (11.4.2022); ת"פ 15032-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני (6.2021); ת"פ (ראשל"צ) 35469-02-19 מדינת ישראל נ' ממן (30.5.2021); ת"פ 46518-11-20 מדינת ישראל נ' פיליפצ'וק (12.4.2021) - הוצג על ידי המאשימה וגם הוא אינו תומך בעתירתה לקבוע מתחם ענישה 24-12 חודשים; ת"פ (ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.2020); ת"פ (ראשל"צ) 15864-11-16 מדינת ישראל נ' חלפון (22.1.2019).

36. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6-18 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

37. הצדדים לא טענו ואף לא מצאתי אני נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א' לחוק העונשין) כדלקמן:

38. הנאשם יליד 2001 רווק מתגורר בבית הוריו, חסר מקצוע מוגדר ועובד בתחום התאורה בבית עסק שנמצא בבעלות משפחתו. לדברי הנאשם, אביו חלה בחודשים האחרונים (טענ/1) והטלת עונש מאסר, גם בדרך של עבודות שירות תפגע במקור פרנסתו. מבלי להקל ראש בעוצמת הפגיעה בתעסוקה, הפגיעה היא זמנית, אינהרנטית ונכונה לנאשם כמו גם לרבים אחרים. נתון זה כשלעצמו אינו יכול לפטור את הנאשם מעונש, במקום בו העונש מתחייב מן העבירות שבנסיבותיהן הורשע.

39. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, מבלי שגובשה הסכמה בין הצדדים באשר לעונש שראוי שיושט עליו. היה בהודאה זו לחסוך את עדותה של המתלוננת, שהיא תושבת חוץ, וכן היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי ניכר. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, וכן הביע אמפטיה כלפי המתלוננת עקב מעשיו הפוגעניים.

40. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות ואף לא מעורבות נוספת בפלילים. אולם, התמונה העולה מתסקירי המבחן מדאיגה, מאוד. מדובר בנאשם אשר מאופיין בדפוסי אלימות, ולהערכת גורמי הטיפול, הם אינם ממוקדים בהכרח לתחום האלימות הזוגית, ובמצבי תסכול ודחק הנאשם עלול להגיב באופן אימפולסיבי ושאינו מווסת. שירות המבחן סבר כי ישנה נזקקות טיפולית, ועל אף ההזדמנויות שניתנו לנאשם, להשתלב בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות הוא הביע התנגדותו. זוהי כמובן זכותו ואין בכך להחמיר בעונשו. אך הנאשם אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמשתלב בהליך טיפולי מטיבי. למותר לציין כי באם היה ניתן להצביע על צעדים משמעותיים וחייבים בהיבט השיקומי, היה בכך להצדיק גזירת הדין ברף התחתון של המתחם ואולי אף היה מצדיק סטייה ממתחם הענישה.

41. ההגנה כאמור לאחר הטיעון לעונש ביקשה לתת לנאשם עוד הזדמנות להשתלב בשיקום וזאת בהתאם לחוות הדעת הפרטית במסגרת בית מאזן. אולם בקשה זו נשמעה בשלב מאוחר מאוד, ובבחינת מעט מידי ומאוחר מידי, ומלמדת בעיקר על כך שהמוטיבציה של הנאשם היא חיצונית ונובעת מחשש מתוצאות ההליך ולא מתוך הבנה לחומרת מצבו והכרה בצורך בטיפול.

42. חשוב לציין כי חלק מהנתונים העולים מחוות הדעת הפרטית, לא חדשים והיו פרושים בפני שירות המבחן. בקצרה, הנאשם שירת בצבא תקופה קצרה מאוד שוחרר בשל בעיות התנהגות שטיבן לא ידוע, נוטה להתפרצויות זעם וחוסר סבלנות, אינו מוכר למערכת הפסיכיאטרית. להתרשמות הפסיכיאטר הפרטי, מעבר לבעיות ההתנהגות קיים רושם לקווי אישיות מקולסטר B. בלשון פשוטה, נטייה להתנהג באופן דרמטי, אימפולסיבי, ואינטנסיבי ובעיקר לא יציב, וזוהי גם התרשמותו המדויקת של שירות המבחן.

43. באשר למסגרת המוצעת- "בית מאזן", היא מסגרת וולנטרית שנועדה לסייע במניעת הצורך באשפוז פסיכיאטרי של מטופל במשבר נפשי חריף תוך מתן טיפול אינטנסיבי יותר מזה שניתן במסגרת מרפאות יום. עסקינן במסגרת טיפולית אינטנסיבית בהרבה מזו שהציע שירות המבחן. אפשר שהדבר נעוץ בסיבה הפשוטה כי בפני הפסיכיאטר הפרטי נחשפו שני נתונים חשובים שלא עמדו בפני שירות

המבחן.

44. הראשון - הנאשם עושה שימוש, משך תקופה שאינה ידועה במדויק, בקאנביס אותו מגדיר כ"רפואי" ללא אישור, משמע, עובר על החוק. השני, לפי חוות הדעת, הנאשם מסר כי בעבר ומשך תקופה של שנתיים ימים היה בטיפול פסיכולוגי. גם בהקשר זה חסרים פרטים מהותיים, והמידע אינו מבוסס על גורמים חיצוניים לנאשם. העובדה כי הנאשם גילה לשירות המבחן טפח וכיסה טפחיים ביחס לשני נתונים אלו מלמדת כי רב הנסתר על הגלוי כמו גם על יכולתו של הנאשם להירתם לטיפול ולהיתרם ממנו.

45. בנסיבות המתוארות לעיל, ולנוכח הפער הבולט בין הרצון המילולי בטיפול לבין התנהגותו של הנאשם והתנהלותו בפועל, חוסר השקיפות בה התנהל הנאשם מול שירות המבחן, ומשך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות והגשת כתב האישום, לא מצאתי מקום לדחות את שימוע גזר הדין. ככלל, גם במידה ומצא בית המשפט להיעתר לבקשת ההגנה להפנות נאשם לתסקיר מבחן, אין כל חובה לקבלת תסקיר משלים לצורך הליך טיפולי אף אם הדבר מתבקש על ידי שירות המבחן עצמו (ראו רע"פ 2265/18 עמאר נ' מדינת ישראל (29.3.2018); רע"פ 310/18 אשורוב נ' מדינת ישראל (11.2.2018) ו-רע"פ 5385/16 בן שמעון נ' מדינת ישראל (7.3.2017). קל וחומר בעניינינו כאשר אין הבקשה נשמעת מפי שירות המבחן, ומשניכר כי הבקשה נועדה להשיג יתרון בהליך המשפטי ומתוך החשש לתוצאותיו. הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו להשתלב בטיפול, ואין לו להלין אלא על עצמו.

46. לסיום. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולכאורה אדם נורמטיבי, אך חומרת העבירות, מאפייניהן, תוצאותיהם, התנהלותו של הנאשם בכללותה, העדר אופק שיקומי, מלמדים על רמת סיכון להישנות עבירות אלימות לא מבוטלת ומהווים תמרור אזהרה לבאות.

47. מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את הפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על אלו. עם זאת, לאור תפקודו התקין עד כה, והעדר הרשעות, לא אמצה עמו את הדין. למותר לציין כי גם ריצוי מאסר בדרך של עבודת שירות הוא פריווילגיה שבבסיסה עומדת תכלית שיקומית (ראו: רע"פ 5512/20 לוי נ' מדינת ישראל (16.8.2020); רע"פ 4081/20 טבדישווילי נ' מדינת ישראל (19.7.2020)).

תוצאה

48. באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם ולחובתו אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 29.2.2024. הנאשם יתייצב ביום 27.10.2024 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות

מסוג עוון לרבות איומים.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.

ד. קנס בסך 1,800 ₪ אשר ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2024 ובכל ראשון לחודש לאחריו. לא יעמוד הנאשם באיזה מן התשלומים תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

• כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;

• במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (או צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.